

A Szádelői-hasadék kincsei

Mikor a törökök má' Debrecen fele közeledtek, hát a városnak az aranyát összeszedték, oszt elhozták ide a faluba szekerral. No de még a vőgyön akkor nem vót szekerút. Hát tizennégy katonának rátették a hátára, de mindnek bekötték a szemét, hogy ne tudják, hogy hova vigyék. Oszt a legelsőnek megfogta egy a kezét, oszt úgy mentek. Meg ezeken a patakon, itt is palló vót, ott is palló vót, oszt így vezették egymást, hogy egymás kezét fogták, oszt így mentek fel. Azt mondják, hogy a Cukkorsüvegnek az ergetőjébe vitték. No oszt mikor felértek, akkor levették mindnek a szemérül a kendőt, oszt elásatták velek. Mikor elásatták velek, akkor megint bekötték a szemét, oszt megin' így vezették őket le. Mikor leértek a faluba, ahol a szekér vót, akkor kinyiták a szemüket, levették a kendőt a szemekről, oszt azt kérdezték, hogy:

– No mostan ki tudna arra a helyre elmenni, ahova elásták ezt a pénzt?

Hát [az] egyik ajánlkozott, hogy ő elmegy. Má' nyitott szemmel. El is ment, elvezette, oszt memmutatta, hogy ide tették. Mikor legyüttek, hát azt kérdezték tüle, hogy nem vót jól bekötve a szeme, látott, vagy hogy tudott elmenni oda? Hát azt mondta, hogy be vót az igen jól kötve, de mindé' számolta a lépést. Ahol fordútak addig megszámolta, mikor másfele fordútak azt megint megszámolta addig. Hát így ment el oda. Hát féreállították oszt fejbe lőtték, hogy ki ne ásathassa.